

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1945

Vyhlášené: 27.06.1945 Časová verzia predpisu účinná od: 27.06.1945 do: 01.01.1966

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

14.

Vládní nařízení

ze dne 4. června 1945,

**jímž se prohlašuje nepoužitelnost některých předpisů o řízení práce
a o nouzové službě a zrušují se pracovní poměry, vzniklé příkázáním
(nasazením).**

Se souhlasem presidenta republiky Československé nařizuje vláda podle § 138, odst. 1 zákona ze dne 13. května 1936, č. 131 Sb., o obraně státu:

§ 1.

Vládní nařízení ze dne 4. května 1942, č. 154 Sb., jímž se činí některá opatření o řízení práce, jakož i nařízení o nouzové službě ze dne 25. listopadu 1939, Věstn. ř. prot. str. 354, ve znění právních předpisů je pozměňujících a doplňujících jsou nepoužitelné.

§ 2.

Nároky, kterých nabyly podle shora uvedených předpisů osoby přikázané do práce nebo povolané k nouzové službě a jejich pozůstalí, zůstávají nedotčeny. Zejména zůstanou nedotčeny nároky přikázaných zaměstnanců na mzdu, placenou dovolenou, po případě náhradu za placenou dovolenou a úhradu nákladů zpáteční cesty (§§ 9, 11 až 13 vládního nařízení č. 154/1942 Sb.), jakož i jiné nároky osob, povolaných k nouzové službě, na zaopatření, výživu pro rodinu, náhradu cestovních výdajů a jiné jim příslušející odškodné a náhrady.

§ 3.

Pracovní poměr vzniklý příkázáním do práce zaniká do osmi dnů po účinnosti tohoto nařízení, pokud k žádosti zaměstnancově se nezměnil v řádný smluvní pracovní poměr (§ 4) nebo nedojde k prodloužení jeho trvání k žádosti zaměstnavatelově (§ 5).

§ 4.

(1) Zaměstnanec může oznámiti do osmi dnů ode dne účinnosti tohoto nařízení svému nynějšímu zaměstnavateli, že hodlá setrvati na přikázaném pracovním místě. O případných námitkách zaměstnavatele, které třeba podati nejpozději do osmi dnů poté, kdy zaměstnanec podal oznámení, rozhodne příslušný okresní úřad ochrany práce. Podání námitek nemá odkladného účinku. Toto rozhodnutí je konečné.

(2) Souhlasí-li zaměstnavatel s rozhodnutím zaměstnance setrvati na přikázaném pracovním místě, nebo zamítne-li okresní úřad ochrany práce námitky zaměstnavatelovy, změní se pracovní poměr, vzniklý příkázáním, v řádný smluvní pracovní poměr, a to od devátého dne následujícího

po dni účinnosti tohoto nařízení. Tím zanikne současně smluvní pracovní poměr, který trval v době vydání příkazovacího výměru a nebyl rozvázán před účinností tohoto nařízení.

§ 5.

(1) Je-li nebezpečí, že by okamžitým odchodem zaměstnance, ku práci přikázaného, utrpěl řádný chod závodu, takže by tím byl ohrožen veřejný zájem, zejména výživa obyvatelstva, může zaměstnavatel do osmi dnů od účinnosti tohoto nařízení žádati okresní úřad ochrany práce, aby zaměstnanci uložil zůstatí na svém místě na dobu přechodné potřeby.

(2) Za těchto podmínek může okresní úřad ochrany práce žádosti vyhověti, lze-li na zaměstnanci spravedlivě požadovati, aby v přikázaném pracovním poměru setrval.

(3) Vyhoví-li okresní úřad ochrany práce žádosti zaměstnavatele, určí lhůtu, po kterou přikázaný pracovní poměr má trvat a uloží zaměstnavateli, aby v téže lhůtě se postaral o náhradu za zaměstnance přikázaného.

(4) Změní-li se předpoklady, za kterých bylo žádosti zaměstnavatele vyhověno, může okresní úřad ochrany práce k žádosti zaměstnance nebo zaměstnavatele zrušiti rozhodnutí i před uplynutím určené lhůty.

§ 6.

(1) Zaměstnanec, jehož pracovní poměr, vzniklý přikázáním, zanikl, je oprávněn vrátiti se do sedmi dnů po zániku do pracovního místa, v němž byl zaměstnán v době přikázání, pokud tento pracovní poměr nebyl rozvázán před účinností tohoto nařízení. Doba konání přikázaných prací se považuje za dobu zaměstnání v dřívějším pracovním místě. Pokud vracející se zaměstnanec neobdržel plnou roční dovolenou v běžném roce, vznikne mu nárok na poměrnou dovolenou po nepřetržitém dvouměsíčním zaměstnání v běžném kalendářním roce v závodě, do něhož se vrátil.

(2) Nenastoupí-li zaměstnanec do dřívějšího zaměstnání ve lhůtě stanovené v odstavci 1, má se za to, že jeho dřívější pracovní poměr byl rozvázán, leč by mu bylo včasné nastoupení práce znemožněno z důležitého důvodu bez jeho zavinění. V tomto případě nutno zaměstnavatele včas vyzooměti.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí obdobně o zaměstnancích, kteří byli povoláni k nouzové službě.

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí v zemi České a Moravskoslezské; provede je ministr ochrany práce a sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Fierlinger v. r.

Gottwald v. r.

Široký v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Ursíny v. r.

Nosek v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Stránský v. r.

Kopecký v. r.

Ďuriš v. r.

Dr. Pietor v. r.

gen. Hasal v. r.

Hála v. r.

Dr. Šoltész v. r.

Majer v. r.

gen. Dr. Ferjenčík v. r.

Lichner v. r.

